

הקדמה

ספר זה נקרא **נור** — **אור** — מפני שהאור הוא התחלת כל הדברים: זה שבו הנראה נעשה נראה, זה שב היעדרו דבר אינו נודע, זה הקושר משמעות לחומר ואמת ללב הרועד.

בערבית, **נור** הוא יותר מאור — הוא הדרכה, בהירות, גילוי. זה מה שהקוראן מכנה **אור השמים והארץ**:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Allāhu nūru as-samāwāti wal-ard

«אללה הוא אור השמים והארץ.

דוגמת אורו כמשכן ובו נר,

הנר בתוך זכוכית, הזכוכית כאילו כוכב מאיר,

מודלק מעץ מבורך — זית לא מזרחי ולא מערבי —

ששמנו כמעט מאיר אף אם אש לא נגעה בו.

אור על גבי אור.

אללה מדריך לאורו את מי שירצה.

(קוראן 24:35)

אלה שירצה אינם תמיד ידועים בשמם, ולא בתוארם, ולא ביוחסיןם או במעלתם. אך האור מגיע אליהם, והם בתורם מתבקשים לשאתו — לא למענם הם, אלא למען אלה שעדיין מחפשים.

דפים אלה אינם מתיימרים להיות התגלות. אבל גם אינם המצאה. אם יש בהם ערך כלשהו, הוא רק כהד — הד של משהו נזכר, או נשכח, או אולי עדיין לא הובן במלואו. אם יש בהם אור כלשהו, הוא מושאל — ומופקד — לזמן מה.

הקוראן חתם על הנביאים, שלום עליהם כולם. אבל עבודת העדות נמשכת — לא כנבואה ולא כצו, אלא כנטל שחלק אינם יכולים להניח: אחריות שאינה מבקשת רשות להגיע.

כאשר ההבנה מגיעה, היא מגיעה לא ככיבוש, אלא כזיכרון — מה שפלטו קרא **אנמניזם**, מה שאבן סינא תיאר כהארת התודעה על ידי **העקל אל-פעאל**, מה שאבן ערבי כינה **כשף**: הסרת ההינומה באור אלוהי בתוך הלב.

הדחף מאחורי ספר זה אינו מדעי ואינו רטורי. זה מענה — לעולם מעוות על ידי פיצול, לאמיתות מנותקות זו מזו, ליופי קבור תחת רעש. חוקי הטבע וזעקות המדוכאים אינם נפרדים. מקורם אחד. משמעותם אחת. להכיר כל אחד מהם באמת פירושו להיות אחראי לשניהם.

אם יש עם אחד שכבודו ממשיך להאיר את עידן הבלבול, זהו עם פלסטין — עמידתם תזכורת לכך שבהירות **מוסרית וקפדנות אינטלקטואלית נובעים מאותו אור**.

המסות בספר זה מסודרות **כרונולוגית**, עוקבות אחר נתיב של תובנה מתגלה. אבל לאלה הנמשכים ללב כוונתו — לאלה המחפשים את מקור אורו — אולי תרצו לקרוא תחילה שתי יצירות מאוחרות יותר: **«בלב ובנשמה» ו«אור, אנרגיה, מידע, חיים»**.

הראשונה חושפת את הזרם הנסתר מתחת למילים — הדחף שאינו ניתן להסבר, רק לזכירה. זהו פנייה פנימית, חזרה אל התחושה שמולידה מחשבה.

השנייה מתבוננת באור לא רק כסמל, אלא כמהות: זה שמתנועע כאנרגיה, מדבר כמידע ומתעורר כחיים. זו אינה תיאוריה, אלא נוכחות מאחדת — חתימת המשמעות הארוגה במרקם הקיום.

יחד, מסות אלה יוצרות עדשה שדרכה ניתן לראות את השאר בבירור רב יותר. הן אינן מסיימות את טיעון הספר; הן מאירות את מקורו.

יצירה זו מתפרסמת בעשרים וארבע שפות תחת רישיון **Creative Commons Attribution-ShareAlike**. היא מוצעת **בעלות הייצור**, כדי שתגיע לספריות ותישאר שם — שמורה, נגישה, חופשית לציטוט, חופשית לבנות עליה. שכן הידע, כמו האור, **מתרבה כאשר משתפים אותו**.

אם מילים אלה מניעות אותך, הנח להן לנוע החוצה: **תמכו בעם פלסטין**, דרך **סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם לפליטי פלסטין (אונר"א)** או כל ארגון ששומר על אורם המתמשך.

יהי ספר זה כמנורה קטנה בזמן חשוך — לא קול של מחבר, אלא נשיאת ארון, עקבות של מסר שבא לא מבחירה, אלא מאור.